पूरयति। अतश्चित् अतएव कारणात् अयमिन्द्रः सदसः सभागताद्देवसमूहाद् वरीयान् अतिशयेन श्रेष्ठः॥

अथाष्टाविंशीमाह। "क्रयामसि त्वेन्द्र याह्यर्वाङ् [११]। अरन्ते सोमः स्तनुवे भवाति। शतक्रतो मादयस्वासुतेषु। अस्माँ अव पृतनासु प्रयुत्सु" इति। हे इन्द्र त्वां क्रयामसि अस्मिन् कर्म्मण्याक्रयामः। अर्वाङ् अभिमुखो याहि कर्म्मभूमिं गच्छ। तनुवे त्वदीयाय शरीराय सोमोऽस्माभिर्दीयमान अरं भवाति सम्पूर्णं भवति। हे शतक्रतो सुतेषु सोमेषु मादयस्व तं पीत्वा हृष्टो भव। पृतनासु परकीयसेनासु प्रकर्षेणास्मानव रक्ष। युत्सु युद्धेषु च प्रकर्षेण रक्ष॥

अथैकोनत्रिंशीमाह। "इन्द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाः। ऋभुर्येभिर्वृषपर्व्वा विहायाः। प्रयम्यमाणान् प्रतिषूग्टभाय। इन्द्र पिब वृषधूतस्य वृष्णः" इति। प्रदिव इति, पुरातननामसु पठितः प्रदिवः सोमाः पुरातनाः सोमाः इन्द्राय विदानाः इन्द्रार्थत्वेनैव विज्ञाता विभुरिन्द्रः येभिर्यैः सोमैर्वृषपर्व्वा वृषभवत् पीवराङ्गो विहायाः विशेषेण कार्य्यं हित्वा अवस्थितः प्रति प्रत्येकं प्रयम्यमाणान् प्रकर्षेणास्माभिर्दीयमानान् सोमान् सुष्ठु गृभाय गृहाण। हे इन्द्र वृषधूतस्य वृषभवद् वीर्य्यवद्भिर्ग्रावभिः अभिषुतस्य वृष्णो वीर्य्यवतः सोमस्य रसं पिब॥

अथ त्रिंशीमाह। "अहेडमान उपयाहि यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त इन्दवः सुतासः। गावो न वज्रिन्त्वमोको अच्छ [१२]। इन्द्रागहि प्रथमो यज्ञियानाम्" इति। हे इन्द्र अहेडमानोऽ-